

רשומות

הצעות חוק

2 ביולי 1964

616

כ"ב בתמוז תשכ"ד

עמוד

228	.	.	.	.	.	.	חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964 .
232	.	.	.	.	.	.	חוק לתיקון פקודת החברות, תשכ"ד—1964 .
233	.	.	.	.	.	.	חוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל, תשכ"ד—1964 .

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964

1. שר הפנים רשאי לאסור בצו את הרחצה בחלק של חוף ים, נהר או אגם, שגבולותיו מסויימים בצו, אם הרחצה באותו חלק עלולה, לדעתו, לסכן חיייהם או לפגוע בבריאותם של בני אדם.

איסור רחצה

2. (א) המתרחץ במקום שהרחצה בו אסורה, או המתיר לקטין שבחסותו או בפיקוחו וטרם מלאו לו 12 שנה להתרחץ במקום כאמור, דינו — קנס 500 לירות.

עבירה

(ב) המשחית, המסיר או הפוגם שלט הקבוע במקום שהרחצה נאסרה בו והמציין את דבר איסור הרחצה, דינו — קנס 500 לירות.

3. שר הפנים רשאי לקבוע בצו שמקום פלוני, שגבולותיו מסויימים בצו, יהיה מקום רחצה מוכרז; היה המקום סמוך לנמל, יהיה צו כאמור טעון הסכמתו של שר התחבורה.

מקום רחצה מוכרז

4. שר הפנים רשאי לקבוע בצו, דרך כלל, או לרשות מקומית פלונית, או למקום רחצה מוכרז פלוני, או לסוגים של מקומות רחצה מוכרזים —

הוראות שר הפנים

(1) אמצעים לשמירת הבטיחות והתברואה;

(2) סדרים לשימוש במקום הרחצה, לרבות איסור הרחצה בו בזמנים ובנסיבות שיש בהם משום סכנה לבטיחותם ולבריאותם של המתרחצים;

(3) איסור פעולה שלדעתו עלולה להפריע לרחצה;

(4) דרכי הפיקוח על סדרים ואיסורים כאמור;

(5) כשירותם, סמכויותיהם וחובותיהם של סדרנים, פקחים ומצילים שיתמנו לענין ביצוע חוק זה וכל צו, חוק עזר או הוראה אחרת על פיו, וכן דרכי פעולתם.

5. רשות מקומית שבתחומה נמצא מקום רחצה מוכרז חייבת לקיים בו את האמצעים לשמירת הבטיחות והתברואה שקבע שר הפנים בצו לפי סעיף 4, ולהבטיח את קיום שאר ההוראות שקבע שר הפנים בצו כאמור.

חובת רשות מקומית

6. רשות מקומית רשאית, באישור שר הפנים, לקבוע בחוק עזר הוראות להסדרת הרחצה בים, בנהר, באגם או בבריכת שחיה ובכללן הוראות בענינים הבאים, הכל כמידה שלא נקבעו להם הוראות בחוק זה או בצו על פיו:

חוקי עזר

(1) סדרי הבטיחות במקום הרחצה, לרבות הנסיבות בהן תהיה הרחצה בו אסורה או מוגבלת;

(2) הבטחת הנקיון;

(3) הסדרת השיט לצורך הגנת המתרחצים מפגיעתן של סירות, לרבות הגבלת מהירות נסיעתן והטלת חובה להתקין על מגוועיהן משקיטי קול;

(4) הסדרת משחקי ספורט המים;

(5) הסדרת ההתעמלות בקבוצות, משחקים קבוצתיים ומשחקים בכדור;

(6) איסורה או הגבלתה של כניסת בעלי חיים למקום רחצה;

(7) סדרים לשמירה על הצניעות בעת ההתפשטות וההתלבשות וכן כללים לצניעותם של בגדי רחצה;

(8) שמירת הסדר בין המתרחצים, הן במים והן מחוצה להם;

(9) קביעת אגרות בעד הכניסה למקום רחצה שאיננו בריכת שחיה ובעד השירותים הניתנים בו.

7. חוק עזר בענין האמור בסעיף 6 (3) טעון גם הסכמתו של שר התחבורה, ומשהותקן לא יחולו בתחום תחולתו תקנות באותו ענין שהותקנו מכוח חיקוק אחר.

8. לא ייגבו דמי כניסה לחלק מסויים של מקום רחצה בים, בנהר או באגם, אלא אם נקבע חלק סביר אחר של אותו מקום רחצה לכניסה בלי תשלום.

9. חוק עזר המסדיר את הרחצה בים כאמור בסעיף 6 יחול גם בתחום המים של מקום הרחצה, כפי שייקבע בחוק העזר, אף אם אינו כלול בתחום הרשות המקומית, ובלבד שלא ירחק מקילומטר אחד מנקודת שפל המים שבחוף.

10. במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, יהא הממונה על המחוז רשאי להתקין, באישור שר הפנים, חוק עזר כאמור בסעיף 6.

11. עבר אדם עבירה על חוק זה או על צו, חוק עזר או הוראה אחרת שניתנו לפיו, לעיני סדרן או פקח שנחמנו לענין חוק זה, וכן אם היה לסדרן או לפקח יסוד סביר להניח שהאדם עבר זה לא כבר עבירה כאמור, רשאי הוא לדרוש מאותו אדם לזהות עצמו להנחת דעתו, ואם סירב לעשות כן רשאי הוא לעצור אותו במקום הרחצה עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שלוש שעות.

12. הוראות סעיף 9א לפקודת העיריות, 1934, יחולו על עבירה לפי חוק זה, או לפי צו או חוק עזר שניתנו על פיו, כאילו היתה עבירה על חוק עזר של עיריה, ובתחומה של מועצה מקומית יהיו לענין זה סמכויותיו של פקיד עיריה לפי סעיף 9א האמור בידי עובד אותה המועצה המקומית שהורשה לענין סעיף 9 (5) לפקודת המועצות המקומיות, 1941.²

13. הקנסות שנגבו בשל עבירות לפי חוק זה או לפי צו או חוק עזר שניתנו על פיו ישולמו לקופתה של הרשות המקומית הנוגעת בדבר או לאוצר המדינה, הכל לפי מקום העבירה.

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

2 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

14. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חוק אחר וקיום חיובים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חיובים לפי חוק אחר.

ביטול

15. בטלות –

(1) פקודת מקומות רחצה ציבוריים³;

(2) פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934.

תוראות מעבר

16. כל חוק עזר המסדיר את הרחצה ושהיה בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934, או מכוח סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, רואים אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן על פי חוק זה ביום תחילתו; אולם תקפו של חוק עזר כאמור יפקע כתום שנה אחת מיום תחילתו של חוק זה, אם לא נתבטל לפני אותו מועד על ידי חוק עזר לפי חוק זה.

ביצוע

17. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.

דברי הסבר

הרחצה הציבורית מוסדרת כיום בפקודת מקומות רחצה ציבוריים, משנת 1933, ובסעיף 98 (2) לפקודת העיריות, 1934. הנסיון הראה שאין בחוקים אלה כדי להשליט סדר ומשמעת נאותים, מה גם שהם אינם חלים על הרחצה בכריכות שחיה, שתנאי הבטיחות והתברואה בהן מפורשים ברשיונות המוצאים לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן).

לפי החוק המוצע יהא שר הפנים רשאי להטיל על הרשות המקומית שבתחומה נמצא מקום רחצה שנקבע על ידי השר, חובה לקיים תנאי בטיחות ותברואה ותנאים אחרים, הכל כפי שיקבע בצו (סעיפים 3, 4 ו-5).

כמו בחוק הקיים, תהיה בידי שר הפנים הסמכות לאסור את הרחצה בחלק של חוף ים, נהר או אגם אם לדעתו עלולה הרחצה באותו חלק לסכן את חייהם או לפגוע בכריאותם של בני אדם (סעיף 1). הפרת איסור הרחצה או עבירה על צו או חוק עזר שהותקנו מכוח החוק המוצע יהיו עבירות קנס ושוטר או פקח של רשות מקומית יוכל למסור לעבריינים, בו במקום, הזמנה לדין שיש עמה ברירה לתשלום קנס קצוב ללא משפט (סעיף 12). פקח של רשות מקומית יוכל גם לדרוש מכל מי שעבר לעיניו עבירה על החוק המוצע או על צו או חוק עזר לפיו, שיזוה עצמו, ואם סירב להזדהות, יוכל הפקח לעצרו עד לבוא שוטר אך לא יותר מאשר שלוש שעות (סעיף 11).

סמכותן הקיימת של הרשויות המקומיות להתקין חוקי עזר להסדרת הרחצה תורחב גם לגבי הרחצה בכריכות שחיה, וכן בתוספת סמכות להסדיר, בהסכמת שר התחבורה, את השיט לצורך הגנת המתרחצים מפגיעתן של סירות (סעיפים 6 ו-7). חוק עזר של רשות מקומית יחול בתחום המים עד מרחק של קילומטר מן החוף, אף אם אינו כלול בתחומה של הרשות המקומית (סעיף 9); הסדרת הרחצה במקום שאינו כלול בתחומה של רשות מקומית יהיה בסמכותו של הממונה על המחוז (סעיף 10).

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"כ, עמ' 1225.

גביית דמי כניסה למקום רחצה שאיננו בריכת שחייה תהיה מותרת רק אם ייקבע חלק סביר של אותו מקום שהכניסה אליו תהיה ללא תשלום (סעיף 8).
להלן הגוססה של ההוראות שהחוק המוצע בא לבטל:

פקודת מקומות רחצה ציבוריים

1. פקודה זו תיקרא פקודת מקומות רחצה ציבוריים. 2. שר הפנים רשאי להכריז בצו כי כל איזור שיפורש באותו הצו ושאינו חלק מאיזור עירייה או מאיזור מועצה מקומית יהא מקום רחצה ציבורי לצרכי פקודה זו.	השם הקצר שר הפנים רשאי להכריז על מקומות רחצה ציבוריים
2א. (א) שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הכריאות, לאסור בצו על רחצה בחלק מסויים מחוף ים, נהר או אגם, שגבולותיו יצויינו בצו, אם הרחצה באותו חלק עלולה, לדעתו, לסכן חיייהם או לפגוע בבריאותם של בני אדם. (ב) העובר על צו שניתן כאמור בסעיף קטן (א), דינו – קנס 100 לירות.	איסור רחצה במקומות מסויימים
3. עם התפרסם צו עפ"י סעיף 2 או לאחר מכן רשאי הממונה על המחוז שבמחוזו מצוי מקום רחצה ציבורי להתקין חוקי-עזר לאותו המקום לשם הענינים דלקמן, כולם או מקצתם – (א) תקנות הקובעות את התלבושות שילבשו המתרחצים ואופן ההתלבושות וההתפשטות; (ב) תקנות המסדירות, אם בדרך איסור או באופן אחר, את ענין עריכת המשחקים, נהיגת מרכבות ורכיבה על בהמות ונהיגתן; (ג) תקנות האוסרות הנחת פסולת ואשפה; (ד) תקנות הקובעות אמצעים שיש לנקוט בהם כדי להבטיח נקיין סניטרי מעולה; (ה) תקנות הקובעות אמצעים שיש לנקוט בהם לשם בטחון חיייהם של המתרחצים; (ו) תקנות המסדירות, מגבילות או אוסרות את ענין כניסתם של כלבים; (ז) תקנות, בדרך כלל, להבטחת הסדר המתוקן והנקיין; בתנאי ששום חוק עזר שהתקין הממונה על המחוז על פי סעיף זה לא יקבל תוקף עד לאחר שיאושר על ידי שר הפנים ויפורסם ברשומות.	תכלית הצו
4. כל העובר על חוק עזר שהותקן על פי סעיף 3 יאשם בעבירה ויהיה צפוי לקנס בסכום חמש לירות.	עונש

פקודת העיריות, 1934

98. אם לא יצווה שר הפנים דבר אחר בנוגע לענינים הנזכרים להלן כולם או מקצתם, ובכפוף להוראותיה של פקודה זו או כל פקודה אחרת או חוק אחר, יהיה זה בגדר סמכותה של העירייה – בתחומי העירייה או בתחומי כל שטח תכנון-עיר הכולל את תחום העירייה –	סמכויותיה של מועצה

(2) לפקח על הרחצה על שפת-הים;

חוק לתיקון פקודת החברות, תשכ"ד-1964

1. (א) בסעיף 220א לפקודת החברות, במקום סעיף קטן (1), יבוא:

"(1) לחובות המפורטים להלן יהיה בפירוק החברה דין קדימה לכל

שאר החובות:

(א) שכר עבודה כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958², שמגיע לעובד בעד שירותיו לחברה לפני התאריך המתאים, ובלבד שסך-כל השכר שיש לו דין קדימה לא יעלה על 2100 לירות;

(ב) סכום שהחברה ניכתה במקור משכר העבודה על פי פקודת מס הכנסה³ ולא שילמה לפקיד השומה;

החובות המפורטים בפסקאות (א) ו-(ב) יהיו שווים זה לזה במעלה וישולמו במלואם, ואם אין בנכסים כדי תשלום מלא לכולם יופחתו התשלומים בשיעור שווה; אחריהם יבוא חובות אלה:

(א) תשלומי חובה שמגיעים מאת החברה בתאריך המתאים והיא נתחייבה בהם, או שזמן פרעונם הגיע, תוך 12 החודשים שקדמו לאותו תאריך;

"תשלומי חובה" לענין זה - מסים עירוניים, מסים של מועצות מקומיות, תרומות שהן בבחינת מסים המוטלות על פי פקודת העדות הדתיות (ארגון)⁴, וכן האגרות המשתלמות לרשם על פי פקודה זו;

(ד) מסי הממשלה שנישמו והוטלו על החברה עד 31 במרס האחרון שלפני התאריך המתאים וסך כולם אינו עולה על השומה של שנה אחת, וכן מסי ממשלה אחרים שהחברה נתחייבה בהם, או שזמן פרעונם הגיע, במשך 12 החודשים שקדמו לאותו תאריך;

(ה) דמי שכירות של שנה אחת, לכל היותר, שלפני התאריך המתאים המגיעים למשכיר בעד בתים וקרקעות ששכרה החברה;

החובות המפורטים בפסקאות (א) עד (ה) יהיו שווים זה לזה במעלה וישולמו במלואם, ואם אין בנכסים כדי תשלום מלא לכולם יופחתו התשלומים בשיעור שווה.

(ב) פסקה (א) שבסעיף קטן (4) - בטלה.

חבר הכנסת : י. בדר

1 חוקי אי"י, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155; ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 902, עמ' 37; ס"ח תשי"ג, עמ' 95; תשי"ד, עמ' 38.

2 ס"ח תשי"ח, עמ' 86.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

4 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קכ"ו, עמ' 1267.

חוק לתיקון פקודת פשיטת הרגל, תשכ"ד-1964

תיקון סעיף 33

1. (א) בסעיף 33 לפקודת פשיטת הרגל, 1936, במקום סעיף קטן (2), יבוא:

"(2) לחובות המפורטים להלן יהיה בחלוקת נכסיו של פושט רגל דין קדימה לכל שאר החובות:

(א) שכר עבודה כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958,² שמגיע לעובד בעד שירותיו לפושט הרגל לפני הגשת הבקשה לפשיטת רגל, ובלבד שסך כל השכר שיש לו דין קדימה לא יעלה על 2100 לירות;

(ב) סכום שפושט הרגל ניכה במקור משכר העבודה על פי פקודת מס הכנסה,³ ולא שילם לפקיד השומה;

החובות המפורטים בפסקאות (א) ו-(ב) יהיו שווים זה לזה במעלה וישולמו במלואם, ואם אין בנכסיו של פושט הרגל כדי תשלום מלא לכולם יופחתו התשלומים בשיעור שווה; אחריהם יבואו חובות אלה:

(ג) תשלומי חובה שמגיעים מאת פושט הרגל בתאריך הצו לקבלת נכסים והוא נתחייב בהם, או שזמן פרעונם הגיע, תוך 12 החדשים שקדמו לאותו תאריך;

"תשלומי חובה" לענין זה — מסים עירוניים, מסים של מועצות מקומיות, ותרומות שהן בבהינת מסים המוטלות על פי פקודת העדות הדתיות (ארגון)⁴;

(ד) מסי הממשלה שנישמו והוטלו על פושט הרגל עד 31 במרס האחרון שלפני תאריך הצו לקבלת הנכסים וסך כולם אינו עולה על השומה של שנה אחת, וכן מסי ממשלה אחרים שפושט הרגל נתחייב בהם, או שזמן פרעונם הגיע, במשך 12 החדשים שקדמו לאותו תאריך;

(ה) דמי שכירות של שנה אחת, לכל היותר, שלפני תאריך ההכרזה המגיעים למשכיר בעד בתים וקרקעות ששכר פושט הרגל;

(ו) כל כסף המגיע בעד פיגורים במילוי צווי מזונות שבית משפט בן-סמך נתנם או מוציאם לפועל;

החובות המפורטים בפסקאות (א) עד (ו) יהיו שווים זה לזה במעלה וישולמו במלואם, ואם אין בנכסיו של פושט הרגל כדי תשלום מלא לכולם יופחתו התשלומים בשיעור שווה."

(ב) סעיף קטן (3) — בטל.

חבר הכנסת: י. בר

1 ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 566, עמ' 21; ס"ח תשי"ג, עמ' 94.

2 ס"ח תשי"ח, עמ' 86.

3 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 6 תשכ"א, עמ' 120.

4 חוקי אי"י, כרך ב', פרק קכ"ו, עמ' 1267.

